

det er igjennem en ganske kold Betragtning han er kommen til den Overbeviisning, at han har gjort det Rette. Den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, htrede, at Justitsministerens Opmærksomhed dog ved dette Skridt fra Direktorens Side maatte have været stærk henledet paa, at det var fornødent at gjøre Noget; ja, det var Justitsministerens Opmærksomhed strax henvendt paa, og derfor gjorde han netop det, som han fandt var det Rette, men han undlød at foretage det, som han maatte erkjende vilde være i høi Grad uheldigt at gjøre; det vilde være uheldigt at gjøre det, og da først af den Grund, som den ærede Rigsdagsmand paapegede i et andet Forhold, ibet han sagde, at det var uheldigt at gaae ind paa Fangernes indtrængende Begjæringer og Forbringinger, fordi det vilde kunne lede til, at de vilde gaae videre med deres Forbringinger, men det var jo dengang netop Tilfældet, at Indstillingen stete, fordi Fangerne ret stærkt trængte paa for at ville faae en større Brødration, og det var det, jeg fandt var i høi Grad uhensigtsmæssigt at gaae ind paa. Hvad man skulde gjøre, var, at sørge for, at naar der virkelig var en Nødvendighed tilstede, saa skulde Fangeren have Afgang til at faae en større Ration, men forøvrigt skulde han nøies med det Samme som Fangerne i alle de andre Straffeanstalter. Man kan ikke sige, at det er galt at bestemme, at det skal komme an paa en Læges Erklæring, om Fangeren skal have Mere eller Mindre; ja, stiller Forholdet sig saaledes, at en Embedsmand eller Bestillingsmand er ængstelig for at følge den Anviisning, som derved er given, fordi han derved troer at paadrage sig Uvilje hos Fangeren, saa vil en Resolution ikke komme til at fuldbyrde det, hvorpaa den er rettet, men jeg troer, at kan en Læge afgive en Erklæring, som stemmer med hans Overbeviisning, og har han Frygt for Følgerne af det, som kunde stee i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand antydede, saa er det ganske vist, at han i en Straffeanstalt kan sikke sig derimod. Men, siger den ærede Rigsdagsmand, det er Justitsministeren, som har bragt Rigsdagen i en stæv Stilling, det er ham, som ikke vilde laane et villigt Ore til Direktorens Indstilling, det er ham, som har gjort, at Forholdet nu er saa-

ledes; men dette er ikke rigtigt, jeg vilde netop strax have bragt Sagen i en aldeles skjæv Stilling, hvis jeg var gaaet ind paa Direktorens Forslag, hvis jeg uden videre havde sagt: Da det viser sig, at der er Fanger, som endelig vilde have en større Brødration, saa er det din Sag at søge til Rigsdagen og sige, at det er fornødent at anvende flere tusinde Rigsdaler, fordi der i Christianshavns Straffeanstalt er Fanger, som paastaar, at det er nødvendigt, at de faae mere Brød. Jeg troer virkelig, at det Hele stiller sig bedre derved, at Justitsministeren ikke, drevet af en altfor stærk philantropisk Følelse, uden videre gaaer ind paa en Forandring af den Natur, men rolig overveier Forholdene og under Betragtningen af Alt, hvad der kunde finde Sted, tager en saadan Bestemmelse, som fuldbyrder de Krav, som kunne stilles til en Straffeanstalt, hvor det kommer an paa, at Forholdet er saaledes, at Fangerne faae, hvad der er fornødent for dem, men heller ikke mere, ibet det modsatte Forhold vilde komme til at modarbejde de Diemed, som ere forbundne med Straffeanstalterne. Hvad man fremfor Alt efter min Mening, naar der er Spørgsmaal om at ordne Forholdene ved Straffeanstalterne, skal vogte sig for, er at stille et Billede frem af en Fange, der, som man siger, drevet af Sult har begaaet en Forbrydelse, og stille det frem, naar det er klart af Sagens Alster, at der, om han endogsaa er kommen med saadanne Ytringer om Sult, dog er andre Grunde tilstede for hans Forbrydelse, at han har været vred paa Grund af det strenge Arbejde, at han har klaget over, at hans Kræfter ikke kunde staae til, fordi han var syg, uden at han dog har henvendt sig derom til Lægen. Det, man maa undgaae, er netop disse stærke Skildringer, som kun kunne have til Følge at indvirke paa Følelsen; thi jeg troer, det vilde gaae meget uheldigt, hvis en Justitsminister skulde handle under Indflydelse af Følelser, som ganske vist ogsaa maae paatrænge sig ham stærkt, men som han maa ansee det for sin Pligt at overvinde, naar han erkjender, at det at overvinde dem er det Rette.

Udfær: Det Spørgsmaal, som er reist imellem den høitærede Justitsminister og de